

Cu ilustrații color de Carola Sieverding

Traducere de Victor Chiriță

București, 2017

Cuprins

1. O pasăre caraghioasă	9
2. Surpriza din clasă	16
3. Lotta devine câțel de școală	24
4. Supercâinele	30
5. Piticul arțăgos din port	35
6. Ciorăpel intră în apă, din apă răsare Kiwi	44
7. O pereche suspectă	55
8. Paula are un punct de vedere	64
9. Spionii trăiesc periculos	72
10. Alarmă, frații-monstru!	79

11. Vânturi în mansardă 85

12. Un plan rafinat 91

13. Papuci de pluș și ochi cu raze Röntgen 97

14. Un secret urât 103

15. Pe firul mirosului 109

16. Lotta în acțiune 115

17. Patru eroi pe patru labe 120

18. Un bebe și două finaluri fericite 128

Pașii pentru înființarea unei brigăzi 139

Permis pentru membrii brigăzii 140

O pasăre caraghioasă

Era luni, puțin înainte de ora șapte și jumătate. De fapt, mult prea devreme pentru Leni, căci îi plăcea să doarmă mult.

— Plec acum, mami, strigă ea căscând și își apucă rucsacul de școală.

— Așteaptă! strigă mama lui Leni, ieșind în grabă din baie. Trebuie să împachetez mâncarea pentru Lotta! Și gustarea ta pentru pauză. Ți-ai luat sticla de apă?

Leni zâmbi și își ciocăni rucsacul.

— Nu te panica, mamă, totul e rezolvat de mult.

Mama lui Leni o privi surprinsă.

— Măi, să fie! M-ai lăsat mască! Atunci, distracție plăcută azi! zise ea și își îmbrățișă cu drag fiica.

Respect pentru oameni și cărți

Lotta, cățelușa Golden retriever a lui Leni, zgârie nerăbdătoare ușa de la intrare și făcu *ham*.

— Abia aștepți, nu-i așa? îi zise Leni zâmbind și își scărpină cățelușa după ureche.

Apoi prinse lesa de zgardă, își ridică rucsacul în spinare și o porni.

Rucsacul sălta în ritmul pașilor. Leni ascunsese un mic detaliu de mama ei: își lăsase lucrurile pentru școală acasă, în afară de caietul cu teme și de penar. Sticla de apă și bunătățile pentru Lotta ocupau cea mai mare parte din rucsac.

Leni îl așteptă nerăbdătoare pe Henry la colț. *Măicuțiță, ce leneș*, se gândi ea. Henry știa doar că azi era o zi importantă pentru Lotta, așa că s-ar fi putut grăbi puțin. De fapt, casa lui Leni era lipită de cea a lui Henry. Doar că, într-un fel prostesc, ușa casei lui Henry dădea spre grădină, în timp ce a ei dădea spre stradă. Și cum Henry nu putea zbura, trebuia să ocolească în fiecare dimineață cele două case pentru a ajunge la locul de întâlnire de la colț.

Dacă Leni șterpelea cheia de la pod, puteau sporovăi sus, de la fereastră la fereastră, la telefonul făcut din

pahare. Ca prin minune, frații lui Leni nu descoperiseră încă ascunzătoarea ei secretă. Anton și Benni erau niște pisălogi în toată regula.

— Unde o fi? întrebă Leni. Poți să-l adulmeci deja pe Henry, Lotta?

Lotta mârâi. Foarte încet, dar destul de amenințător. Imediat, lui Leni i se făcu pielea ca de găină și prinse mai zdravăn lesa Lottei. N-o mai auzise niciodată mârâind pe tonul ăsta.

Ham! Ham! Ham! Cățelușă Golden retriever se puse pe un lătrat răgușit. Aproape în același moment, Leni zări o femeie înaltă și subțire la colțul străzii.

Femeia purta o jachetă neagră cu mâneci foarte largi, iar pe nasul ei tronau niște ochelari de soare uriași, negri. Își flutura energic brațele în timp ce mergea, iar Leni se gândi imediat la niște aripi. De sub jachetă strălucea o fustă de un roșu țipător. Femeia purta ciorapi negri, iar în picioare avea o pereche de pantofi cu tocuri înalte care pocneau la fiecare pas. Dar cel mai tare sărea în ochi părul ciufulit și negru al străineii, ridicat în vârful capului ca un cuib de ciori.

Leni căscă ochii.

— Oribil! zise ea oftând uluită.

Se holbă la corbul pe două picioare, în timp ce Lotta lătra din toate puterile. Când ajunse aproape în dreptul lui Leni, o coti pe Strada Portului, fără să le învrednicească pe Leni și pe Lotta cu o privire.

— Ce-a fost *asta*? întrebă Leni, nedumerită.

Se lăsă pe vine și îi luă Lottei capul în mâini.

— E în regulă, Lotta. Pasărea caraghioasă a plecat.

În secunda aceea apăru Henry grăbit, roșu la față.

— Scuze, zise el gâfâind și o îmbrățișă năvalnic pe Lotta, în chip de salut. A trebuit s-o ajut pe bunica să ducă două scaune în locuința de vacanță. Are o chirie nouă. Precis că tocmai a trecut pe aici.

— Te referi la pasărea aia neagră, ridicolă, care a zburat adineauri pe lângă noi?

